

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 2C/549/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615209749
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Petrusová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2016:6615209749.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Veľký Krtíš samosudkyňou JUDr. Elenou Petrusovou v právnej veci navrhovateľa O.. A. L., W. S. S. W. D. Q.. D. XX, XXX XX P., U.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. Máriou Krahulcovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie Komenského 17, 984 01 Lučenec, proti odporcovi Š. F., E.. XX. XX. XXXX, I. E. Z. XXX/XX, Č., zastúpenému splnomocneným zástupcom O.. P. I., I. I.. E. XX, K. D., o zapl. 434,38 Eur istiny s prísl., takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n ň ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 323,49 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 323,49 Eur od 13. 08. 2013 až do zaplattenia a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

Navrhovateľovi sa p r i z ň á v a náhrada trov konania vo výške 48,08% potrebných na účelné uplatňovanie jeho práv.

odôvodnenie:

Podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi, aby mu do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil sumu 434,38 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,5% od 13. 08. 2013 až do zaplattenia a nahradil mu trovy konania. V návrhu navrhovateľ uviedol, že na základe plnej moci zastupoval odporcu v konaní pred Ústavným súdom SR. Za vykonané úkony si vyúčtoval odmenu advokáta vo výške 434,38 Eur, toto vyúčtovanie odporca prevzal 05. 08. 2013, pričom v lehote 7 dní od doručenia tohto vyúčtovania mu predmetnú sumu nezaplatil. Vzhľadom na to, že odporca je v omeškani so zaplattením tejto sumy, uplatňuje si aj úroky z omeškania vo výške 5,5% ročne.

Okresný súd Lučenec dňa 18. 08. 2015 pod č. k. 17C/236/2015-17 vydal platobný rozkaz, ktorým uložil odporcovi, aby do 15 dní od dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 434,38 Eur so zákonnými úrokmi z omeškania vo výške 5,5% zo sumy 434,38 Eur od 13. 08. 2013 do zaplattenia, nahradil mu trovy konania vo výške 26 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 79,86 Eur, alebo v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Voči vydanému platobnému rozkazu podal odporca odpor v ktorom zároveň namietal miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Lučenec s tým, že v tejto veci je daná miestna príslušnosť Okresného súdu Veľký Krtíš.

Okresný súd Lučenec postúpil predmetnú vec tunajšiemu súdu dňa 06. 11. 2015.

Navrhovateľ na súdnom pojednávaní uviedol, že prvý krát sa stretol s odporcom niekedy v mesiaci apríl 2002, kedy odporca vtedy uviedol, že má problémy v súvislosti s tým, že mu nebol poskytnutý

úver a z toho vyplývajúce problémy v trestnom konaní a chcel podať ústavnú sťažnosť. Ďalej uviedol, že odporcovi vysvetlil, že pre podanie ústavnej sťažnosti musia byť splnené určité predpoklady, okrem toho odporca mu predložil písomnosti, ktoré neboli kompletne, neboli úplne. Poprel tú skutočnosť, že by mu odporca bol predložil naraz všetky listinné doklady, tieto nosil postupne. Priznal tú skutočnosť, že plná moc bola odporcom podpísaná v júli 2012. Zdôraznil tú skutočnosť, že upozornil odporcu na to, že úspešnosť ústavnej sťažnosti je nulitná, avšak odporca trval na svojich predstavách s tým, že on ako advokát musel potreby odporcu ako klienta rešpektovať. Ďalej uviedol, že dňa 04. 07. 2012 sa odporca vyjadril, že nechce podať ústavnú sťažnosť, pričom obsah rozhovoru počuli aj jeho zamestnankyne A.. A. W. A.. D., pretože dvere do jeho kancelárie boli otvorené. Tento záznam z jednaní sa odporcovi nedal podpísať, pretože tento bol veľmi rýchly, rýchlo prišiel a odišiel. Potvrdil, že odporca sa s obsahom tohto úradného záznamu oboznámil len ho nepodpísal. Z opatrnosti dal vypracovať ďalší úradný záznam, z toho istého dňa, s tým, že zamestnankyne potvrdili obsah ich jednaní z tohto dňa. Pokiaľ ide o odmenu za konzultácie uviedol, že v priestoroch advokátskej kancelárie má vyvesený cenník a bolo tak tomu aj v roku 2012. K podaniu ústavnej sťažnosti uviedol, že vedel o tom, že takáto sťažnosť nebude mať úspech, s čím odporcu viackrát oboznámil. Pripustil, že došlo k preklepovej chybe pri vypracovaní ústavnej sťažnosti, kde namiesto sumy 50 000 Eur, bola uvedená suma 5 000 Eur, avšak ústavná sťažnosť nebola odmietnutá kvôli tejto chybe. Žiadal súd, aby jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovel.

Odporca na súdnom pojednávaní uviedol, že keď sa zúčastnil jednaní u navrhovateľa dňa 23. 05. 2012, kedy bol s ním prítomný aj jeho splnomocnený zástupca O.. I.. Ďalej uviedol, že vtedy mal k dispozícii originály listinných dokladov, ktoré nechcel dať z rúk a fotokópie nemal vyhotovené, pričom ešte nejaké listinné doklady sa nachádzali u JUDr. Baláža, ktorý mu v tejto záležitosti pomáhal. Hneď v ten istý deň išiel za O.. I. ,aby mu všetky listinné doklady vrátil. Tieto doklady mu O.. I. v ten istý deň vrátil a on ich vzápätí doručil navrhovateľovi. Žiadny záznam s O.. I. ohľadom vrátenia týchto listinných dokladov nespisovali. Potvrdil tú skutočnosť, že nemal k dispozícii uznesenie okresnej prokuratúry, ostatné potrebné veci sa v listinnej dokumentácii, ktorú navrhovateľovi predložil, nachádzali. Pripustil, že mohol navštíviť advokátsku kanceláriu navrhovateľa aj desať krát, avšak nie z každého jednaní sa spisoval záznam. Pokiaľ ide o konzultáciu dňa 04. 07. 2012 uviedol, že nemôže ani potvrdiť, ani vyvrátiť, že sa zúčastnil takejto konzultácie, pretože si to nepamätá. Pokiaľ by bol spísaný nejaký záznam, on by ho podpísal a je nelogické, aby mu 04. 07. 2012 bolo dané poučenie, kde uviedol, že nechce podať ústavnú sťažnosť s tým, že následne by sa do záznamu zo dňa 25. 07. 2012 uviedlo, že vec je neistá. Ďalej uviedol, že navrhovateľ mu e-mailom zaslal rovnopis ústavnej sťažnosti, ktorý obdržal 31. 07. 2012, však zistil, že v petite sa nachádza chyba. V nasledujúci deň a to buď 1. augusta, alebo 2. augusta 2012 spoločne so splnomocneným zástupcom vycestovali za navrhovateľom a žiadali aby bola vykonaná oprava. Nestalo sa tak a preto podal sťažnosť na navrhovateľa na Slovenskú advokátsku komoru. Ďalej uviedol, že sa s navrhovateľom dohodli v súvislosti s ústavnou sťažnosťou na fixnej odmene 300 Eur s tým, že ohľadom tejto odmeny nespísali žiadne písomné podanie, dohodli sa len ústne. Zdôraznil tú skutočnosť, že zo strany navrhovateľa mu nebolo doručené rozhodnutie ústavného súdu. Žiadal súd, aby návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

V priebehu konania bola vypočutá ako svedkyňa O.. Y. A..

Svedkyňa O.. Y. A., bývalá advokátska koncipientka navrhovateľa ,bez vzťahu k účastníkom, pri svojom výsluchu uviedla, že záležitosti odporcu sa mohli vybavovať u navrhovateľa niekedy v roku 2012. Potvrdila, že pokiaľ pracovala u navrhovateľa, tento si dvere na svojej kancelárii nezvykol zatvárať keď jednal s klientom, zatváral si ich len v prípade, že si vybavoval súkromné záležitosti. K osobne odporcu uviedla, že tento chodil k navrhovateľovi do advokátskej kancelárie veľmi často, stále nosil nejaké doklady. Ďalej uviedla, že si pamätá, že navrhovateľ sa vyjadril tak, že ústavná sťažnosť odporcu nemôže byť úspešná, pretože z tých dokladov, ktoré odporca predložil vyplývalo, že už nie je zachovaná lehota na podanie ústavnej sťažnosti. Pokiaľ odporca doniesol nejaké ďalšie doklady, navrhovateľ sa vyjadril tak, že ani tam nie je dôvod na podanie ústavnej sťažnosti. Potvrdila, že si pamätá na jeden úradný záznam, ktorý by nazvala problematickejším. Bolo to za takej situácie, že odporca sa ustanovil k navrhovateľovi, uskutočnila sa konzultácia s tým, že odporca odišiel bez toho, aby úradný záznam z jednaní podpísal. Preto na podnet navrhovateľa vypracovali ďalší úradný záznam, kde ona spolu s kolegyňou, právnu zástupkyňou navrhovateľa v tomto konaní, potvrdili, že sa uskutočnila konzultácia a s akým obsahom. Ďalej svedkyňa uviedla, že v roku 2012 si navrhovateľ účtoval, pokiaľ ide o konzultáciu za každú začatú hodinu 24 Eur s tým, že cenník bol vyvesený v advokátskej kancelárii navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkyne O.. Y. A., oboznámením sa s vyúčtovaním odmeny advokáta v spojení so zdôvodnením zo dňa 29. 07. 2013, fotokópiou návratky doručenky na č. I. 4 spisu, platobným rozkazom Okresného súdu Lučenec zo dňa 18. 08. 2015 č. k. 17C/236/2015-7, upovedomením o postúpení, vyjadrením navrhovateľa zo dňa 20. 11. 2015, prehláseniami zo dňa 19. 07. 2012, 25. 07. 2012, záznamom z jednania zo dňa 13. 07. 2012, úradný záznamom zo dňa 04. 07. 2012, odpoveďou na výzvu súdu zo dňa 02. 12. 2012, ústavnou sťažnosťou zo dňa 27. 07. 2012, plnou mocou zo dňa 25. 07. 2012, vyjadrením odporcu zo dňa 04. 01. 2016, návrhom na predvolanie svedka zo dňa 04. 01. 2016, oznámením zo dňa 11. 01. 2016, prílohou z prílohovej obálky a to spisom ČVS ORP 405/KP-VK-2011, vyjadrením odporcu zo dňa 01. 03. 2016, podaním OR PZ odboru kriminálnej polície Veľký Krtíš zo dňa 21. 03. 2016, záznamom o nazretí do vyšetrovacieho spisu zo dňa 17. 05. 2012, žiadosťou o vydanie fotokópie vyšetrovacieho spisu zo dňa 16. 07. 2012, dokladom zúčtovaniu z príjmu zo dňa 19. 07. 2012, podaním odporcu zo dňa 18. 04. 2016 ako aj pripojeným trestným spisom sp. zn. ČVS: ORP-838/LC-LC2013.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že prvý krát sa odporca dostavil k navrhovateľovi odporca dňa 23. 05. 2012, pričom z príjmového dokladu zo dňa 23. 05. 2012 vyplýva, že v tento deň zaplatil navrhovateľovi za konzultáciu sumu 60 Eur. Túto skutočnosť potvrdili obaja účastníci. Zo záznamu z jednania zo dňa 04. 07. 2012 vyplýva, že odporca sa dostavil do kancelárie navrhovateľa a bolo mu vysvetlené, že písomnosti, ktoré mal advokát k dispozícii od neho samého najmä meritórne rozhodnutia OČTK, vrátane GP po ich preštudovaní advokátom boli vydané a jemu doručené v priebehu roku 2011. Nakoľko premlčacia lehota na podanie ústavnej sťažnosti je 2 mesiace od právoplatnosti rozhodnutia, pričom túto lehotu nie je možné odpustiť, nebolo by podanie sťažnosti na Ústavný súd advokátom úspešné. Na to odporca prehlásil, že na podaní ústavnej sťažnosti už netrvá. Ďalej sa v zázname z jednania uvádza, že klient bol informovaný o inštitúte opakovaných podaní v podobe návrhov na preskúmanie zákonnosti postupu OČTK, resp. rozhodnutí prokuratúry, až po GP, podľa zákona o prokuratúre. Z rovnopisu tohto záznamu vyplýva, že za správnosť zodpovedá A.. A. D., predmetný záznam z jednania odporcom nie je podpísaný. Následne bol v ten istý deň spísaný ďalší úradný záznam, z ktorého obsahu vyplýva, že dňa 04. 07. 2012 sa do kancelárie advokáta dostavil odporca, s ktorým bol za prítomnosti O.. A. L., A.. Y. A. W. A.. A. D. spísaný úradný záznam, s ktorým sa mandant výslovne stotožnil. Tento záznam však opomenutím nebol mandantovi predložený na podpísanie, je však nepopierateľné, že z jeho obsahom mandant súhlasil a že tento záznam zahŕňa skutočný obsah konzultácie. Odporca pri svojom výsluchu uviedol, že nemôže ani potvrdiť, ani vyvrátiť, že sa dňa 04. 07. 2012 dostavil do advokátskej kancelárie navrhovateľa. Tú skutočnosť, že sa menový dostavil dňa 04. 07. 2012 do advokátskej kancelárie potvrdila svojou svedeckou výpoveďou O.. Y. A., ktorá uviedla, že v úradnom zázname, ktorý bol podpísaný navrhovateľom, ňou a A.. D., potvrdili obsah záznamu z jednania zo dňa 04. 07. 2012, ktorý odporcom podpísaný nebol. Navrhovateľ súdu predložil záznam z jednania z 13. 07. 2012, z ktorého obsahu vyplýva, že odporca sa dostavil do jeho advokátskej kancelárie na dohodnutý termín s tým, že mu bolo vysvetlené, že O.. A. L. je odcestovaný v Českej republike kvôli čomu nemohol zaujať stanovisko k ústavnej sťažnosti, ktorá mala byť prejedaná, s tým, že bude stanovený náhradný termín. Navrhovateľ ďalej súdu predložil prehlásenie zo dňa 19. 07. 2012 v ktorom je uvedené, že od 15.00 h do 15.25 h konzultoval s odporcom najvhodnejší spôsob právneho zastúpenia, v tomto prehlásení nie je označená právna vec. Z ďalšieho prehlásenia, zo dňa 25. 07. 2012 vyplýva, že odporca prehlásil, že dňa 25. 07. 2012 od 11.00 h do 12.00 h konzultoval ďalší najvhodnejší spôsob jeho právneho zastúpenia s O.. A. L., právna vec označená nie je. Zo záznamu z jednania z 25. 07. 2012 súd zistil, že v uvedený deň sa odporca dostavil do kancelárie advokáta a žiada, aby advokát podal v jeho mena ústavnú sťažnosť proti nezákonnému rozhodnutiu okresnej prokuratúry a zároveň žiada o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50 000 Eur. Ďalej sa v zázname uvádza, že vec bola prejedaná, zároveň si advokát s klientom vysvetlil, že boli porušené viaceré zákony, čím došlo k porušeniu ústavnosti, čo bude predmetom sťažnosti s tým, že klient bol poučený o okolnostiach sťažnosti ako aj o tom, že výsledok veci je neistý. Dňa 25. 07. 2012 odporca udelil navrhovateľovi plnú moc k zastupovaniu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky s tým, že odmena advokáta v tejto veci činní 127,16 Eur + 7,63 Eur režijný paušál + DPH v čase plnenia platnej za každý úkon právnej služby, pričom úkony súd vymedzené v § 14 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Navrhovateľ vypracoval ústavnú sťažnosť, pričom táto je datovaná 27. 07. 2012 adresovaná Ústavnému súdu SR (č. I. 55, 56 spisu). Odporca súdu predložil podanie Kancelárie ústavného súdu SR zo dňa 17. 04. 2013, ktorým bolo odporcovi oznámené, že Ústavný súd na verejnom zasadnutí IV. senátu 16. 08. 2012 žiadosť odmietol ako neprípustnú s tým, že predmetné uznesenie bolo doručené právnenému zástupcovi odporcu

10. 10. 2012. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sa jedná o sťažnosť v súvislosti s uznesením Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš pod sp. zn. PV1212 zo dňa 28. 05. 2012 ktorým prokurátor zamietol ako nedôvodnú sťažnosť odporcu proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ, OR PZ Veľký Krtíš, odboru kriminálnej polície sp. zn. ČVS:ORP-405/KP-VK-2011 zo dňa 26. 04. 2012. Navrhovateľ na súdnom pojednávaní uviedol, že vyšetrovací spis sp. zn. ČVS:ORP-405/KP-VK2011 mu odporca doručil dňa 19. 07. 2012. Zo správy z OR PZ, odboru kriminálnej polície Veľký Krtíš zo dňa 21. 03. 2016 súd zistil, a to z fotokópie doručenej žiadosti o vydanie fotokópie vyšetrovacieho spisu (č. I. 96 spisu), že odporca dňa 16. 07. 2012 požiadal o vydanie fotokópie kompletného vyšetrovacieho spisu s tým, že za jeho vyhotovenie zaplatil úhradu nákladov 19. 07. 2012. Odporca 21. 05. 2013 na Okresnej prokuratúre vo Veľkom Krtíši podal trestné oznámenie pre poškodzovanie cudzích práv a iné v súvislosti s vybavovaním ústavnej sťažnosti navrhovateľom, uznesením zo dňa 09. 09. 2013 bola táto vec odmietnutá ako neprípustná. Odporca podal na navrhovateľa sťažnosť na Slovenskú advokátsku komoru, pričom podaním zo dňa 13. 05. 2013 mu Slovenská advokátska komora oznámila, že jeho sťažnosť je nedôvodná a preskúmanú vec v zmysle § 4 ods. 4 písm. b) Disciplinárneho poriadku Slovenskej advokátskej komory odložila s tým, že O.. A. L. do ústavnej sťažnosti namiesto výške nemajetkovej ujmy 50 000 Eur uviedol 5 000 Eur avšak nie je možné dovodiť záver, že by O.. L. predmetnú sumu uviedol úmyselne, resp. vedome. Ďalej sa v tomto podaní uvádza, že sa jedná o pochybenie advokáta, ide o porušenie povinnosti ktoré nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia a preto bol advokát na uvedenú chybu upozornený a za nesprávny postup napomenutý. Navrhovateľ doručil odporcovi dňa 05. 08. 2013 podanie zo dňa 29. 07. 2013 označené ako Vyúčtovanie odmeny advokáta spojené so zdôvodnením, z ktorého vyplýva, že si uplatnil odmenu v celkovej výške 434,38 Eur a to 04. 07. 2012 (12.15 - 13.25 h) konzultácia, kde bol klient oboznámený s tým, že ním predložené podklady nemôžu byť podkladom na ústavnú sťažnosť - 84,77 Eur, 13. 07. 2012 (14.00 - 14.05 h) spísanie úradného záznamu na žiadosť klienta v AK - prevzatie a príprava, vrátane prvej konzultácie dňa 19. 07. 2012 (15.00 - 15.25 h) ako aj dňa 25. 07. 2012 (11.00 - 12.00 h) účtované v 2/3-nách - 127,16 Eur, 27. 07. 2012 písomné vyhotovenia a podanie ústavnej sťažnosti - 127,16 Eur, režijný paušál 3x 7,63Eur - 22,89 Eur, 20% DPH - 72,40 Eur. Týmto podaním vyzval navrhovateľ odporcu k zaplateniu sumy 434,38 Eur v lehote 7 dní od dňa doručenia tohto vyúčtovania. Predmetné podanie bolo odporcovi doručené dňa 05.08.2013.

Podľa ustanovenia § 724, § 730 Občianskeho zákonníka, príkaznou zmluvou sa zaväzuje príkazník, že pre príkazcu obstará nejakú vec alebo vykoná inú činnosť. Príkazca je povinný poskytnúť príkazníkovi odmenu iba vtedy, ak bola dohodnutá alebo je obvyklá, najmä vzhľadom na povolanie príkazníka. Príkazca je povinný poskytovať odmenu, aj keď výsledok nenastal, ibaže nezdar konania bol spôsobený porušením povinnosti príkazníka.

Podľa ustanovenia § 18 ods. 1, 2, Zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Ak sú pokyny klienta v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi, nie je nimi viazaný. O tom klienta vhodným spôsobom poučí. Advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

Podľa ustanovenia § 24 ods. 1, 2, 3, Zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii, advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok. Advokát popri nároku na odmenu má nárok aj na náhradu hotových výdavkov a na náhradu za stratu času. Za hotové výdavky sa považujú výdavky účelne a preukázateľne vynaložené v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä súdne a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady, odpisy alebo výpisy z verejných registrov. Odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

Podľa ustanovenia § 1 ,ods. 2 , § 11 ods. 3, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3, Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len "zmluvná odmena"); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu, vo veciach zastupovania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, ak predmet sporu nie je možné oceniť peniazmi; v ostatných prípadoch sa základná sadzba tarifnej odmeny určí podľa § 10. Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za

tieto úkony právnej služby: a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom, b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej. Od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol. Ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

Podľa ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ustanovenia § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 Nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z citovaných ustanovení zákona. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi účastníkmi bol založený záväzkový vzťah a to na základe ústnej príkaznej zmluvy, na základe ktorej odporca udelil navrhovateľovi dňa 25.07.2012 plnomocenstvo na zastupovanie v konaní pred Ústavným súdom . Na základe tejto zmluvy sa navrhovateľ zaviazal poskytovať odporcovi právne služby a odporca sa zaviazal navrhovateľovi za poskytnutie právnych služieb zaplatiť odmenu za jednotlivé úkony v mysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z./ za jeden úkon právnej služby 127,16 Eur + 7,63 Eur režijný paušál + DPH). Podľa názoru súdu navrhovateľ preukázal že odporcu upozornil na tú skutočnosť, že pokiaľ bude podaná ústavná sťažnosť, výsledok je neistý, ako to vyplýva zo záznamu z jednania zo dňa 25. 07. 2012 (č. I. 41 spisu). Navrhovateľ uviedol, že dňa 19. 07. 2012 mu odporca doručil kompletný spis ČVS:ORP-405/KP-VK2011, pričom tomu nasvedčuje aj skutočnosť, že v predmetný deň bola odporcovi na základe jeho žiadosti zo dňa 16. 07. 2012 vydaná fotokópia tohto spisu(čl. 96 - 97 spisu). Navrhovateľ následne ústavnú sťažnosť datovanú dňa 27. 07. 2012 vypracoval a doručil ju Ústavnému súdu SR. Je nesporné, že v petite predmetnej sťažnosti došlo k preklepovej chybe, kde namiesto sumy 50 000 Eur bolo uvedená suma 5 000 Eur, avšak súd sa stotožnil s argumentáciou navrhovateľa v tom smere, že táto skutočnosť nemala vplyv na odmietnutie ústavnej sťažnosti. Taktiež aj z podania Slovenskej advokátskej komory zo dňa 13. 05. 2013 vyplýva, že nie je možné vyvodiť záver, aby navrhovateľ do ústavnej sťažnosti sumu 5 000 Eur namiesto sumy 50 000 Eur uviedol úmyselne, resp. vedome, s tým, že sa jedná o pochybenie advokáta, pričom ide o porušenie povinnosti, ktorá nedosahuje intenzitu disciplinárneho previnenia. Pokiaľ ide o záznam z jednania zo dňa 04. 07. 2012 ,tento bol spísaný pred udelením plnej moci , jednalo sa len o konzultáciu, pričom z obsahu tohto záznamu vyplýva, že odporca bol poučený ohľadom skutočností v súvislosti s podaním ústavnej sťažnosti a samotný odporca pri svojom výsluchu uviedol, že nemôže potvrdiť, ani poprieť tú skutočnosť, že v uvedený deň bol v advokátskej kancelárii navrhovateľa. Vypočutá svedkyňa O.. Y. A.Č. potvrdila tú skutočnosť, že navrhovateľ sa dňa 04. 07. 2012 ustanovil do kancelárie navrhovateľa uskutočnilo sa jednanie, avšak záznam z jednania odporcom podpísaný nebol. V ďalšom úradnom zázname zo dňa 04. 07. 2012, podpísanom navrhovateľom a jeho pracovníčkami, bol nimi potvrdený obsah záznamu z jednania zo dňa 04. 07. 2012. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhovateľ ako advokát má právo na odmenu za poskytnuté právne služby. Odporca je povinný zaplatiť odmenu, aj keď očakávaný výsledok nenastal, pričom nebolo preukázané, že by nezdar konania bol spôsobený porušením povinnosti navrhovateľa ako advokáta. Odporca nepreukázal, že by mal s navrhovateľom uzavretú osobitnú dohodu o zmluvnej odmene, preto potom navrhovateľovi prináleží odmena v zmysle citovaných ustanovení § 11 ods. 3, § 14 ods. 1 písm. a), b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhl. č. 655/2004 Z. z. za dva úkony právnej služby a to príprava a prevzatie zastúpenia dňa 25. 07. 2012 (udelená plná moc navrhovateľovi), písomné podanie - ústavná sťažnosť na Ústavný súd Slovenskej republiky dňa 27. 07. 2012, teda za dva úkony právnej služby po 127,16 Eur (v roku 2012 jedna šestina výpočtového základu predstavovala 127,16 Eur), dva krát 7,63 Eur režijný paušál + 20% DPH - 53,91 Eur, teda celkom

323,49 Eur. Vzhľadom na to, že odporca je v omeškaní so zaplatením tejto sumy, nakoľko navrhovateľ ho vyzval na jej zaplataenie podaním, ktoré mu bolo doručené dňa 05. 08. 2013, ktorým stanovil lehotu do 12. 08. 2013, je odporca v omeškaní od 13. 08. 2013, preto potom súd so zreteľom na ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, priznal navrhovateľovi aj 5,50% úrok z omeškania ročne. Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol, pretože navrhovateľ nepreukázal, na základe čoho si uplatňuje za konzultáciu dňa 04. 07. 2012 zaplataenie sumy 84,77 Eur, pričom v tomto smere nepredložil žiadny cenník aktuálny ku dňa 04. 07. 2012, ani iný listinný doklad, preukazujúci výšku sumy, pričom vypočítaná svedkyňa O.. Y. A. pri svojom výsluchu uviedla, že v roku 2012 si účtoval navrhovateľ za každú začatú hodinu 24 Eur, avšak suma uplatnená navrhovateľom vo výške 84,77 Eur, tomuto nezodpovedá. Preto potom súd návrh navrhovateľa v tejto časti zamietol. Súd zamietol návrh odporcu na vykonanie dôkazu vyžiadanim si správy zo Sociálnej poisťovne za účelom zistenia tej skutočnosti, či navrhovateľ bol v spornom období práceneschopný, ktorý dôkaz žiadal odporca vykonať na preukázanie toho, že mu navrhovateľ nedoručil rozhodnutie Ústavného súdu SR, a to vzhľadom na hospodárnosť konania, ako aj vzhľadom na to, že takýto dôkaz by nemal vplyv na rozhodnutie súdu v tejto veci.

O náhrade trov konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípade vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V prejednávanej veci mal navrhovateľ úspech vo výške 74,04%, odporca vo výške 25,96%, teda navrhovateľ mal nárok na náhradu trov konania vo výške 48,08% (74,04 - 25,96 = 48,08), preto mu súd v zmysle ustanovenia § 151 ods. 7 O. s. p. priznal náhradu trov konania v takejto výške, s tým, že po právoplatnosti tohto uznesenia rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresný súd vo Veľkom Krtíši písomne v 3 vyhotoveniach a rozhoduje o ňom Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.